

№ 8432

Плѣвень

ОБЩЕСТВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

42165

Единъ брой 5 ст.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО

Абонаментъ 4 лева.

ОБЯВЛЕНИЕ

Госпожа, съ единадесетъ годишна практика въ осн. училище, подготвя **частно слаби ученици**, сжшо и за прѣминаването на такива въ по-горно отдѣление по материала прѣдвиденъ въ програмата за осн. училище.

Споразумение въ Редакцията.

гр. Плѣвень

1 — 3

МАГАЗИНЪ

„СИМЕОНЪ РАЧЕВЪ“

За есенния сезонъ пристигнаха голѣмо количество най-разнообразни манифактурни и галантерийни стоки съ най-модерни и елегантни артикули при най-умѣрени цѣни.

ЧУДОТО НА XX ВѢКЪ за 15 минути испира 120 парчета безъ трудъ разни ленени, памучни и вълнени платове; английскитъ сапунъ Wachene (Вошенъ).

Feiermacher (Запалки) най-практическитъ и най-голѣма економия на петралео.

1—3

Отъ магазина.

„ASTRA“

ASTRA е млѣчното брашно ва отхранване дѣца бозайничета, прѣвѣзходествува всички други до сегашни специалитети отъ този родъ.

Въ всички почти културни страни само „ASTRA“ най-много прѣдпочитатъ.

„VIN GIRARD“ — Жирардово вино което замѣства рибеното масло „Goudron-Guyot“ — Гудронъ-Гюйо Първо качествена Норвешка рибена масть пристигна вече.

Складъ отъ всички медикаменти и уреди, Експедиция, акуратна и бърза.

Генералното прѣдставителство и складъ за цѣла България на млѣчното брашно „ASTRA“

ДРОГЕРИЯ:

Л. Константиновъ & Хр. Балабановъ

Плѣвень

1—5

Къмъ Читателитѣ

Прѣдъ видъ на остоялъ да излиза въ града ни единъ сериозенъ вѣстникъ, който да слѣди и бичува всички недѣзи и пороци, намѣрихме за добръ да допълнемъ тази празнота съ издаването на в. „Трѣба“.

Макаръ че досега отъ много издаванитѣ такива не е съществувалъ нито единъ; то ний съ наложихме тази трудна задача съ издаването на в. „Трѣба“.

В. „Трѣба“ ще трѣбни на всждѣ редъ и правда, като слѣди зорко за всѣко безаконие: „Трѣба“ ще дава гра наги сигналъ за борба и то за борба истинска. — Който вижда, който чувства, че справедливостта се тѣпче, че правдата се игнорира; дългъ му е да възвѣсти чрезъ „трѣба“.

В. „Трѣба“ е абсолютно независимъ, водимъ отъ принципа на неутралността.

Излизанието на „Трѣба“ е гарантирано отъ четателитѣ си.

Положението.

Отъ 22 Септември 1908 год. България направи да се заговори за нея въ Европа. Приятелитѣ ѝ не скриваха радостта си, ала и неприятелитѣ не скриваха жилата си. Още мѣсець врѣме не се е изминало и разнитѣ крикуни не могатъ да се примирятъ съ свършения фактъ — Независима България.

Заплашванията се сипѣха като изъ ведро. Компесация, источни желѣзници, дългове къмъ Високата Порта, мобилизация, сблѣсквания и пр., всѣки-дневно ни разправяше дневната преса.

Шумътъ не е утихналъ. Отношенията ни съ съсѣдката — Турция, не сж възстановени. Защо? Не искаме ли ний по миренъ, домашенъ начинъ да се разберемъ? Не направихме ли постѣпки гдѣто трѣбваше? Да, направихме! Обаче, тукъ вече се заблѣзва, че у съсѣда ни господаря е другъ, а не той самъ. Ний испратихме прѣдставителъ, какво той е направилъ не се знае. Знае се, че сега работитѣ въ Босфора дирижиратъ хора, които искатъ, отъ лично самолюбие, да направатъ невъзможно споразумението, за да докаратъ една конференция, която не ще ги ползува толкова колкото си въобразяватъ.

Когато личността земе върхъ надъ общитѣ, общо-човѣшки интереси, всѣка добра мисль за челоуѣколюбие, за миръ и добри съсѣдски отношения е пропаднала.

При провъзгласяването на конституцията въ Турция тѣ претендираха да получатъ съчувствие отъ всѣкъдѣ. И ний имъ го дадохме. При провъзгласяване Независимостта на България тѣ искатъ съ своето несъгласие да печелятъ козове въ политическата префа. Добръ! Обаче, би трѣбвало да бждатъ дѣца за да не сж още разбрали, формалността при провъзгласяване неза

Вместо на ни факта отларна е същувалъ — Независима България. Това което ний декларирахме прѣдъ свѣта 22 Септември т. г.; това трѣбваше да стане по-рано. Ако тѣ претендиратъ, че ний сме тѣхни данѣкоплатци — васали, по традиция, защото сме тѣрпѣли 500 години азиатското имъ иго и че тѣ иматъ право надъ насъ на вѣчни врѣмена; то защо и ний да не претендираме че сме свободни, когато сме дѣйствително такива.

На въпроса, кой има право, младотурската организация, ако иска да има пълно разбиране то ще стори добръ ако лично ний се споразумѣемъ. Колкото за ония, които отъ Европа и суфлиратъ за конференция, тя послѣ ще разбере. Даже и ний искаме прѣглеждане на Берлинския трактатъ.

Пабло де Сарасате.

(Беографически очеркъ).

Музикалниятъ свѣтъ понесе твърдѣ голѣма загуба: въ Биарицъ умрѣ на 65 г. възраст знаменития цигуларъ **Пабло де Сарасате**, добръ извѣстенъ въ Европа, Азия и Америка. Този цигуларъ е билъ съвършено необикновенъ по своята виртуозностъ въ свиренето. Той създаде цѣла школа подражатели. Него по прво наричаха „Съврѣмения Паганини“. За него дѣйствително не съществувало никаква трудностъ да бжде изпълнителъ съ дѣсната или лѣвата рѣка. Сарасате е учудвалъ знатоцитѣ и поражавалъ публиката съ безуко ризнената чистота, могѣщество на тона, свиренето е било настояще пѣние, темперамента и феноменалната паметъ.

Сарасате се родилъ на 10 Мартъ 1844 год. въ Панпелунъ (Испания) и

Асета, Бархитъ, Пликета, Финстанлъги

Всички ви. в. Кремъ, Пудра и Сапунъ, Какао-Шоколатъ Gaillet, Subard, бонбони и Карамели.

Разни врѣговърски, яки и чадѣри послѣдната дума на молата фотографически апарати и принадлежности Кремъ „Флора“, Чай „Орловъ“

шест години започнал вече да концертира; той бил 10 години, когато славата му достигнала до Мадридския дворец и когато излъзал прѣд кралица Изабела, която е зела участие въ сѣдбата на даровитото дѣте и му подарила цигулката на Страдиваруса, отъ която той никога не се отдѣлил. Като не бил доволенъ отъ успѣха на родината си и като се стрѣмѣлъ да се усвѣршенствува, Сарасате отишъл въ Парижката Консерватория, която завършилъ отлично при знаменития Алларъ и получилъ първа премия по класѣтъ цигулка, когато билъ едвамъ 13 години 1859 година. Отъ това време се започва неговото триумфално шествие по Европа и Америка, което уячило името му въ реда на първоразряднитѣ виртуози въ музикалния свѣтъ.

За него сж писали съчинения мнозина. Така напр. Лалло е написалъ за него така наречената „Испанска симфония“, а Брутъ — своятъ втори концертъ за цигулка, съ акомпаниментъ на оркестръ и „Шотландска фантазия“. Сарасате прѣзъ свободното си отъ работа време е съставялъ композиции за своятъ инструментъ, които сж билъ прѣпълнени съ технически трудности, като напр.: известнитѣ му „Испански танци“, „Фантазия на тема изъ Фауста“ отъ Гуно и др., отъ които много цигулари се ползватъ.

ХРОНИКА.

Лични. Нашия съгражданинъ Ламби Ив. Гайтандржиевъ, свършилъ инженерство въ Швейцария, бившъ инженеръ при Плѣв. Община и напусналъ тази си служба поради отбиване военната си тежба; се назначава за инженеръ при Шуменската община. Пожелаваме му успѣхъ въ работата, а Шуменци сърадваме, че тѣ ще намѣрятъ въ неговото лице единъ способенъ и неподатливъ инженеръ.

При театра въ града ни вечеръ когато има прѣдставления и др. подобни се забѣлѣзва едно много голѣмо натрупване отъ хора, които бързатъ да се снабдятъ съ входни билети. Това натрупване се увеличава съ голѣмото число гамени, като прибавите още и ученицитѣ отъ гимназията

и основнитѣ учаменицитѣ къмъ толкова лошо впечатление, колкото ония, които се трупатъ при касата купуватъ билети, колкото мѣкнатъ безъ да плащатъ. бѣдни разбираме, ала не гоителни, които повече ать. Не вменияме въ тѣ имъ, че не ги контролирѣти сме бивали свидѣхаятъ даже и прѣдъ, които твърдѣ рѣдко Ний главно ще обѣрнемъ родителитѣ имъ. Послѣието на администр. и, респективно Г-нъ Окол.реди за въ бѣдѣ да стражари въ коридоритѣ необходимо нужно.

Др-во „Гусла“ въ града прѣзъ м-ць Септември си занятия по приготвяне

ния сезонъ. Три занятия сж прѣустановени. Разо-ника за спѣване въreveжа др-во билъ добрѣ извѣ музикантъ уважаемия **Карджиевъ, учителъ по М. Гимназия; който приема въ Плевенскитѣ си и виши семейства.** Добрѣ да зпомняе педагогъ — музикантъ. Ако обича Господ. Министръ Муша, а и музикалния съюзъ бѣлѣжка отъ това равителния му комитетъ въ лицето на ушйносѣта, която развива да помисли за Диевъ.

Нещастна музика. Още по нещастенъ отношение.

До пкти ще разправимъ на читателитѣ си подробности за музикалния гений — Караджиевъ.

Адвокатски съвѣтъ при Плевенски Окр. Сѣдъ. Прѣди нѣколко дена нѣколко отъ адвокатитѣ бѣха вземали инициативата да се състави адвокатски съвѣтъ при окр. сѣдъ, както има нѣкой такива въ нѣкой отъ градоветѣ София, Пловдивъ и др., съгласно закона за адвокатитѣ. Инициативата е отлична, обаче като че ще остане само инициатива, защото мнозина отъ адвокатитѣ съзиратъ ограниченията,

които биха имъ се правили — безгранична експлоатация и незаконно злоупотрѣбление съ своето положение и се отказали да дадатъ своето съгласие. И то се случва съ най-интелегентното съсловие. **Жалко но фактъ.** Дано болшинството отъ тѣхъ има по други разбираия.

Плевенския Окол. Н-къ Борисъ Горановъ е издалъ една заповѣдъ, по подобие на Софийския Градоначалникъ, по своето управление за обществената безопасност.

Намѣрението е благородно и би имало добри резултати, при условия че заповѣдта разумно ще се приложи. Но тъкмо тамъ е злото, понеже същата е не добрѣ редактирана и много пасажи сж двусмислени, разтѣгливи.

Така напр. въ единъ пунктъ отъ заповѣдта се казва:

„Всѣки който нѣма опрѣдѣлена работа и се залови по късно отъ 9 часа ще му се състави актъ, дава подъ сѣдъ, арестува и пр.“ Е добрѣ, но подъ този мотивъ могатъ да попаднатъ всички ония порядъчни граждани, които по една или друга причина нѣматъ опрѣдѣлена работа, както се казва въ заповѣдта. Това е вече ограничение личната свобода, толкова повече като се има прѣдъ видъ интелигентността на организирани, които ще прилагатъ заповѣдта.

И Г-нъ Началникътъ ще има всѣки денъ неприятности по приложението ѝ.

Не отъ по малко значение е ограничението питейнитѣ и други заведения да сж отворени по късно отъ 9 часа подъ мотивтъ, че се играело комаръ, пиянствувало и пр. Е, добрѣ, но така изразено влизатъ и много порядъчни заведения. А съ тази мѣрка се прави икономическо спжване на едно състояние и то въ единъ моментъ, когато какъква търговия е спрѣна.

Ето защо необходимо е заповѣдта да се прѣредактира за да стане по ясна и категорична, или ако това не може да стане; то поне да се обясни и внуши на респективнитѣ органи истинското намѣрение и приложение на заповѣдта, защото въ противенъ случай често ще ставатъ нежелателни работи.

До колко заповѣдта е ясна и категорична се вижда отъ подмѣтанията, които си правятъ гражданитѣ по този случай. „Дѣхни ми за да провѣря вашата нормалност —

Оперната трупа на Масини.

Оперната трупа на г-нъ Масини прѣдстави нѣколко опери. Самиятъ Масини е човѣкъ, който може би нѣкога да е ималъ добъръ гласъ, а сега — който собира подъ покрива си италиански оперни сили. За едни той е меценатъ, а на други просто поддържа съществуването. Съ такива хора той обикаля свѣта.

Дохождали сж и други артисти, но никога не сж бивали тѣй посѣщавани, както се посѣти Масини. Това показва, че той е оставилъ ехо, но не всички звуци се отблѣскватъ отъ една и сѣща скала. Ехото се получава даже и тогава, когато не е издаденъ звукъ. Сигурно Масини не се посѣщава защото играта е добра, а защото на мнозина имъ дошло на умъ, че съществува трупата на Масини че е дошла и че прѣдставя опери на извѣстни композитори. . . . и хората отиватъ, гледатъ, схващатъ и се възхищаватъ.

Почти всѣко нѣщо, разбира се, има свойтѣ хубави и лоши страни: имаше нѣкой

испълнения добри, даже прѣвъзходни, а други — лоши. Ние можемъ да говоримъ за играта само на нѣкой личности, а не общо. Най-важнитѣ роли се изпълняваха отъ г-ца Родриго, г-жа Фротони, г. Гуаско и г. Цезари.

Г-нъ Цезари е млада сила, която може да се обработи още. Той изпълнява добрѣ ролята на Мефистофелъ въ „Фаустъ“, но още не е чистъ баритонъ.

Гуаско, старъ пѣвецъ, който играе може би и повече години колкото азъ всичко съмъ живѣлъ, има вече спадналъ гласъ. Горнитѣ ноти взима, но не естествено или е човѣкъ, който съвършено ще се развали едно отъ старостта а друго отъ собствения си животъ. Той живѣе охолно: пуши, пие, живѣе на артистически начала и пѣе. Тѣлосложението му много врѣди въ играта. Не хармонира и съ самитѣ роли: Фаустъ отъ начало, като алхимикъ, трѣбва да бжде изнемоцѣлъ, а послѣ, като човѣкъ който е съгласенъ да продаде душата си само за да намѣри върховното щастие, което на край намира въ постоянното правене добро, да бжде нѣженъ и привлекате-

ленъ. Сжщо е и съ ролята му въ „Травията“, г-жа Фротони е еднакво силна съ г-нъ Гуаско.

Внимание заслужава г-ца Родриго. Тя има мекъ, приятенъ и пълненъ гласъ. Изпълнява всички нюанси и вариаций добрѣ. Ако зрителя притежава познание и може да се вдава въ играта, както се вдава самата актриса, съ помощта на самозабравата и допълнение отъ самия него, може би да почувствува моменти на истинска наслада. Тѣй въ послѣдния актъ въ „Травията“, г. Родриго чувствуваше и живѣеше въ ролята си. Но останалитѣ разваляхе ефекта. Всичко се свирѣ тихо, меланхолично, съ сординки, а и пѣенето подхожда съ момента. Тука, ако зрителтъ знае кое е лоше, кое трѣбва да не се слуша и гдѣ трѣбва да приложи придобититѣ познания посредствомъ четене и гледане, играта смѣсена съ въображението е трогателна. Но не всичко у нея е добрѣ и точно изпълнено. Въ всѣки високъ тонъ тя не е сигурна и има такива, които сж фалшиви.

Останалитѣ, които взиматъ роля, участвуватъ въ хорътъ, сж обикновени хора,

да ли си пианъ, защото ще ти състави актъ и пр.“

Съ тѣзи си съждения съвѣмъ не искаме да обидиме или обвиниме, Г-нъ Началника, защото не се съмняваме въ искреното намѣрене, че и той желае да допринесе нѣщо на обществото, като административенъ органъ. Ний просто прѣдаваме впечатлението отъ тази му заповѣдъ.

Казармени истории. Прѣзъ лѣтото, когато 4-й полкъ бѣше на лагеръ, ф-ля на I рота отъ същия полкъ Д. Петковъ, възползванъ отъ служебното си положение, е благоволилъ да прибере нѣколко държавни прѣдмети въ домътъ си като ги счита и употребява за свой.

Така напиримъ: 1) Занесена му е въ домътъ една четирикгълна маса, отъ подведомствени му войници, правена въ полковата майсторска отъ същи такива, съ цѣль да бжде поставена въ ротното помѣщение въ услуга на войницитѣ, обаче той счелъ за нужно да я прибере, като ненуждна; 2) Същия, като подпрѣдседателъ на под-офицерското събрание, е вземалъ 4 плетени стола отъ събранието, като е заменилъ 2 отъ тѣхъ съ други прости и 2 прѣдставилъ като изгубени и 3) два желѣзни войнички кровати съ дѣскитѣ сж занесени отъ 5 войника въ домътъ на същия.

Питаме респективния Команд. подполковникъ Киряковъ, извѣстенъ ли е за всичката тази кражба и ако е извѣстенъ какво е направилъ?

Ще слѣдимъ за резултата и ако той е отрицателенъ ще се повърнемъ съ по обстоянни доказателства — имена на войници и пр.

За ученическитѣ шапки. Учителскиятъ съвѣтъ при мъжката гимназия въ едно отъ засѣданията си е рѣшилъ, послучай промѣната отъ прогимназия въ пълна гимназия, да видоизмени форменитѣ ученически шапки, при условия, на тѣзи отъ ученицитѣ които иматъ здрави староформени такива, да имъ се позволи да ги доизносятъ, като е ималъ съвѣта прѣдъ видъ че това е съпроводено съ материални жертви — разумно рѣшение. Дѣйствиата на всички учители въ това направление сж бидѣ въ съгласие съ рѣшението на съвѣта.

Но, г-нъ Казанджиевъ, е игнориралъ това рѣшение, като е връщалъ всички ония ученици, които не сж имали отъ новитѣ шапки.

Това, което върши г-нъ Казанджиевъ, въпрѣки рѣшението на съвѣта е крайно прѣдизвикателно, както спрѣмо своитѣ колеги но не по малко и спрѣмо родителитѣ на ония дѣца спрѣмо които е постъпилъ тѣй грубо.

Ето защо молимъ надлежната училищна власт да вразуми тоя своеобразенъ типъ

Пѣвчески хоръ при църквата Св. Параскева“ съществуваше отъ миналата година до 14 октомври т. г. Хорътъ се състоеше отъ около 60—70 пѣвци подъ регенството на Майоръ Вълчевъ. Прѣзъ периодъ една година, освенъ редовното пѣние при св. литургия, уредника можа да нареди два духовно концерта съ чудно хубави програми. Единия на Коледа миналата година и другия на Великъ-дѣнь т. г. Нѣщо първо по рода си въ България. Хорътъ вървѣше много добрѣ, обаче намѣрили се доброжелатели та помолили регента му да го прѣмѣсти въ катедралната църква, а не въ долния, гдѣто ходели „маньовчени“. Регента прѣдложилъ това, ала що сж отговорили хориститѣ незнаемъ това. Ето една хубава работа, която вмѣсто да бжде подкрѣпена, бжде разрушена. Хориститѣ расправяха че на 14 октомври тѣ испѣли дългото аминъ на хорътъ. Разправятъ, че главния доброжелателъ на хорътъ билъ дълбокоуважаемия учителъ по музика въ тукашната м. гимназия г-нъ Петръ Каражиевъ. Това да се запомни отъ плѣвенци добрѣ, защото ще расправимъ послѣ на г. г. читателитѣ си какви заслуги е принесълъ господство му на музиката въ Плѣвенъ.

По уредбата на градската градина.

Въ тоя моментъ, когато се подготвятъ нѣкоя работа за пролѣтъта, тя е безъ градинаръ. Защо? Защото бившия градинаръ вземаха войникъ на 15 Септември и отъ тогава тя е безъ такъвъ. Да нѣма кандидати, далечъ сме отъ тая мисль, Кандидати има, но злото е другадѣ и то е въ разногласието на нашитѣ управници за назначението на тогова или оногова и благодарение на това тя (градината) е безъ такъвъ. Така напр. Кмета иска да назначи Аспарухъ Т. Цвѣтковъ, бившия градинаръ при Стамболовия режимъ и уволненъ отъ същия за нѣкаква прѣстѣпления, отъ естество на неговати

служба като се има прѣдъ видъ че баща му бѣше пом. кметъ. Единъ отъ депутатитѣ ни протестира другъ и другъ до стоеенъ кандидатъ е Георги Червенковъ съ всички прѣимущества надъ първитѣ било по добра матура, по частна практика, собствена инициатива и най-послѣ непорочно минало.

Такова е положението. И когато то е такова, Г-нъ Кмета е въ безисходно положение: отъ една страна има най-голѣмото желание да назначи Цвѣткова, отъ друга Червенкова съ всички прѣимущества и той задържа назначението, та дано измисли нѣкакъвъ модусъ за излизането му отъ същото и то излизане благоприятно — назначението на своя кандидатъ.

Но, Г-нъ кмета не трѣбва да игнорира общественитѣ интереси прѣдъ личнитѣ. И ний се надѣваме, че той ще направи нужното, като не се води отъ принципа на облагодѣтелствуването, а назначението остане въ интереса на службата.

На 16 того се афишира, че вечерята въ бирарията на Чолакова ще има нѣкакви спорни игри. Публика разбира се имаше, но какво голѣмо бѣше нейното очудване, когато прѣдъ тѣхъ се разигра истински съвремененъ комаръ. Жалкото е тамъ, че мнозина отъ публиката вземаха участие и се турнаха несъзнателно въ услуга на мнимата дирекция, устроителката на комара.

Ето единъ случай, който иде да потвърди нашитѣ мисли изказани на друго мѣсто въ тоя брой, а именно: на респективнитѣ си органи, Г-нъ Н-ка трѣбва да внуши разумното приложение на заповѣдта си, защото не е важно да ли завѣдението е отворено до 9 часа и повече, но да ли то се разиграва комаръ.

По уволнението на 30 наборъ. Запитватъ ни кога ще стане уволнението на войницитѣ отъ 30 наборъ?

Споредъ насъ, съгласно закона за въоръженитѣ сили въ България, би трѣбвало да се уволнатъ прѣзъ мѣсець мартъ идущата година. Обичая завѣденъ до сега: вийницитѣ се уволняваха 6—8 мѣсеца прѣди срока де петече. Изглежда, че тази година нѣма да се приложи този обичай. — Защо?

Точно защо ние незнаемъ. Ако е работата за обучението имъ, то цѣлия курсъ на обучение е прѣминатъ, и схванатъ отлично, Ако е за обучающъ кадръ на за-

които цѣятъ. Повечето отъ тѣхъ иматъ истъркани, отъ врѣмето, гласове.

Оркестра — това не е оркестръ, а обикновена музика състояща се отъ деветъ души — седемъ партиди. У музикантитѣ съществува само простото понятие „свирене“. За тѣхъ е безразлично дали има ff или p. Дали свиратъ чисто или не. Дирижбора младо момче, ржкомаха и дава тактъ.

Руситѣ би казали „Скрѣбачай“.

Вѣски се бори както може за съществуването си.

H. Lublin.

Историята на една опера

Анри-Етиенъ Мехюль (Mehul) е билъ въ началото на миналото столѣтие любимиятъ композиторъ на Франция. Това е билъ оригиналенъ човѣкъ, съединяющъ въ себе си енергия съ мекостъ и обладающъ въ виша степенъ добра и чиста душа. Но тѣй като въ свѣта въобще нѣма съвършенства, то и Мехюль ималъ голѣмъ недостаткъ, заключающъ се въ непрѣодолимата му лѣнностъ, която той самъ проклиналъ и противъ която

енергично се борилъ. За да побѣди тоя недостытъкъ, той понѣкога прибѣгвалъ къмъ най-невѣроятни срѣдства, както ще видимъ въ долния случай.

Прѣзъ единъ прѣкрасенъ денъ Мехюль съвършено разстроенъ влѣзълъ въ стаята на тогавашния началникъ на полицията въ Парижъ Ленуаръ, който много обичалъ и почиталъ талантливия композиторъ. — Какво се е случило съ васъ, драгий майсторе? — възкликналъ Ленуардъ.

— Азъ дойдохъ да ви моля, Господинъ Ленуаръ, да заповѣдате, щото тоя часъ още да бжда арестуванъ, — възбудено възкликналъ Мехюль. опитвайки се да седне на креслото.

— Да Ви арестувамъ? Васъ? — проговорилъ началника на полицията и дошелъ до изумление. — Но, кажете за Бога, какво сте направили? За съжаление, нищо — жално въздѣхналъ Мехюль: — и само за едно би слѣдвало да ме обѣсятъ. Изслушайте ме Господине Префекте, и изпълнете ако обичате, моята молба. Азъ имамъ работа, много срочна работа, и въпрѣки това у мене нѣма нужното мъжество да я почна-

нѣщо все ме отвлича. Ето защо азъ намилихъ, че само въ затвора ще бжда достатъчно уединенъ отъ външния свѣтъ и само тамъ ще бжда въ състояние да се отдамъ напълно на моята муза и за това, моля Ви оставете ме въ затвора.

Ленуаръ отначало се усмихналъ на тая необходима молба; но бидейки уменъ човѣкъ, слѣдъ кратко размисление разбралъ, че дѣйствително ще укаже на композитора грамдна услуга ако изпълни молбата му.

И той тозъ часъ взелъ сериозенъ видъ като чиновникъ, изпълнающъ служебнитѣ си, обязанности и казалъ: — бждете осторожни, Господинъ Мехюль, съ полицията не може да се играе. Ако азъ изпълня Вашата молба, то нѣма да Ви отстъпя нито единъ часъ отъ тоя денъ, който Ви самъ ще си назначите. Колко дни арестъ Ви сж нуждни, за да завършите съчинението си?

— Мисля, около десетъ дена, — промърморилъ Мехюль, нѣкакъ си смутенъ.

— Добрѣ, ще Ви дамъ тия десетъ дена, но нито минута повече или по-малко.

Съ тия думи Ленуаръ напустналъ стаята.

паснитѣ — онази година при свикване 3 набора запасъ имаше само новия наборъ обучающѣ кадрѣ. Ако е за война — такава нѣма да има. Тогава защо?

Общинския съветъ. Прѣди нѣколко дни тукашния общински съветъ въ едно отъ засѣданията си, водимъ отъ принципа, че съ икономия се постига благосъстояние за които по-рано толкова много ратуваха, при приеманieto на общинския бюджетъ за 1909 година, се помъчиха да прокаратъ тоя принципъ.

И наистина начело на общ. управление трѣбваше да бжде днешния общински съветъ за да бликне всичката оная поразителност отъ управлението на миналитѣ режими. И почва се проявата на дѣятелността въ това направление.

Ето и резултатитѣ отъ финансовата политика на I-ва сесия на общ. съветъ — така напимѣръ, съветътъ, водимъ отъ горния принципъ, като е взелъ прѣдъ видъ, че градската акушерка получава 50 л., отъ икономическо гледище е рѣшилъ да ѝ намали заплатата на 40 лв. Плѣв. граждани посрѣщатъ съ възторгъ това рѣшение на съвета. Но каква голѣма бѣше изненадата, когато до ухото на гражданитѣ се донесе за свършения фактъ, че на кмета заплатата се увеличава отъ 300 — 500 л., а тия на помощницитѣ отъ 225 на 300 л.

Политика на разумно изразходване общинската пара, — когато не засѣга личнитѣ интереси.

Да, господа управници, васъ поставиха начело на управлението не за да ви угоятъ съ тлѣсти заплати; а вамъ се даде това обществено положение въ името на вашитѣ декларации, че Вий ще управлявате разумно, че ще допренисете нѣщо въ полза на принципитѣ, въ името на

Община и напустналь тази си служба за които вий се избрахте. Въ кое кюше оставихте логиката? Чудна послѣдователност!

Окръжния постояненъ съветъ свърши редовната си сесия на 10 октомври т. г. Разногласие при избора за постояненъ съставъ нѣмаше. За прѣдседател на пост. комисия се избра г-нъ П. Георгиевъ отъ Плѣвенъ. А прѣдседател на съвета г-нъ Мих. Георгиевъ отъ гр. Тетевенъ.

Съ нѣколко ветхителни думи г-нъ Цв. Таслаковъ, Окр. Управителъ откри сесията. Мѣжду другитѣ рѣшения, които се земаха, ний за сега ще отбѣлѣжимъ отпуснатитѣ помощи за читалищата, библиотекитѣ и др. подобни ученолюбиви дружества.

Слѣдъ нѣколко врѣме въ стаята влѣзли двама полицейски, които поканили Мехюль да ги послѣдва. Слѣдъ като изменили нѣколко стълби и нѣколко тъмни коридори, тѣ го въвели въ голѣма стая, гдѣто, макаръ и просто наредено, имало креватъ, маса, роялъ, два стола, писмени принад., лежноти и нотни листове. Слѣдъ като му показали стаята, полицейскитѣ мълчаливо се поклонили и излѣзди.

Когато Мехюль се видѣлъ уединенъ, отдалъ се на дълбоко размисление, въ което главното играело съжалението за неговото послѣдно рѣшение; на края, когато почнало да му става мъчно, той разтвори инструментата, когото намѣрилъ за прѣвъзходенъ, и малко по-малко така се увлекать въ свирнята, щото не забѣлѣзаль какъ настъпила нощта. Скърцането на вратата го отдѣлило отъ свѣтътъ на звуковетѣ. Това билъ прислужникъ, който донесълъ лампа, която като запалилъ безъ да каже дума излѣзълъ. Мехюль малко вни-

На Тетевенското дружество „Съгласие“ за доискарване на театр. му здание се даватъ 2000 лева и на Никополското 1000 лева за сжщото. А за всички останали читалища и библиотеки въ цѣлия окръгъ е асигнувана сумата 2000 лева. Имаше и други заявления за помощи отъ частни лица и дружества, обаче не бидоха удовлетворени.

СМЪСЪ.

Печалбитѣ на писателя и съучастницитѣ въ негова трудъ. Писателя дава прямо или косвено печалби на много хора — на писателя, печатаря, словослагателя, книговѣзца и т. н. . . За примѣръ отъ такава дѣятелност на писателъ, ще приведемъ смѣтката за всички суми, които хота отъ всеякви специалности сж изкарани отъ драмитѣ и романитѣ на Александръ Дюма-баща. Той самъ е направилъ слѣдната смѣтка и съ гордостъ я публикувалъ.

„Въ течение на 20 години, — казва Дюма: — азъ издадохъ 400 тома романи и 35 драми, 400 романи бѣха отпечатани всеки въ 4,000 екземпляра и се продаваха по 5 лева. Слѣдователно всичко отъ тѣхната продажбата е получено 4,836,000 лева. Всека моя драма се даде, срѣдно 100 пкти; на театритѣ тѣ дадоха доходъ — 6,360,000 лева. Отъ романитѣ имахъ слѣдующитѣ печалби изброени долу; словослагателитѣ 264,000 л.; печатаритѣ — 528,000 л., фабрикантитѣ на хартия — 633,000 л., книгопродавци — 2,400,000 л., прѣпродавци — 1,600,000 л., комисионери 1,600,000 л., пощ. вѣдомство — 100,000 л., художници — 28,000 л., и всички парадитѣ или всичко 11,853,000 л.

Нещастна му радост! Отъ драмитѣ ми имаха доходи; директоритѣ на театритѣ — 1,400,000 л., актьоритѣ — 1,225,000 л., декораторитѣ — 210,000 л., гардероберитѣ — 140,000 л., собственици на театрални зали — 700,000 лева, столаритѣ — 70,000 л., шивачитѣ — 50,000 л., търговци на масло — 525,000 лева, разносвачи — 80,000 л., контролѣри 140,000 л., машинисти — 180,000 лева и разни 503,000 л. или всичко: 6,360,000 лева.

Романитѣ ми даваха срѣдство за животъ въ расстояние на 20 години на 692 человекъ, а драмитѣ — 347 человекъ въ Парижъ и 104 — въ провинцията.

мание обърналъ на това. Наскоро слѣдъ като се прѣвърналъ, той се заловилъ за перото и така работилъ късно прѣзъ нощта и на другия денъ отъ зори продължилъ.

Врѣмето си прѣкарвалъ ту на рояла, ту на писменната маса и така съвсѣмъ не забѣлѣзаль какъ се минаватъ днитѣ. Въ едно прѣкрасно утро, той билъ много удивенъ отъ влизането на началника на по лицията.

— Ще ме простите ли, Господинъ Мехюль, казалъ, смѣйки се Ленуаръ; — гдѣто азъ ви позадържахъ въ такова пълно уединение.

— Нима срокътъ вече изтече? — очудено запиталь композитора, изтривайки си лицето. — Убѣдете се, тѣй да кажа, — казалъ той, смѣйки се и показвайки на дебелия ржкописъ, — че азъ не съмъ изгубилъ това врѣме.

Дѣйствително, Мехюль за въ полза употребилъ тия десетъ дни: като резултатъ на тѣхъ се е явило известното тогава негово съчинение: „Иосифъ въ Египетъ“.

Прѣв. Хорошеннѣй.

Обявления отъ сжд. пристави.

№ 6839

Извѣствамъ, че отъ 27 Октомври до 27 Ноември т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ землището на с. Д. Дѣбникъ имѣнно: 1) Нива въ мѣстността „Вешкова могила“ отъ 4 декара и 4 ара оцѣнена за 15 лв. 1) Нива въ мѣстността „Вощкова могила“ отъ 12 декара и 6 ара оцѣнена за 453 л. 3) Нива въ мѣстността „Миленъ кладенецъ“ отъ 4 декара оцѣнена за 144 лева. 4) Нива въ мѣстността „Миленъ кладенецъ“ отъ около 6 дек. оцѣнена за 216 л.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на наследницитѣ на Гано Йотовъ отъ село Д. Дѣбникъ не сж заложени продаватъ се по възисканието на Никюла Симеонова отъ с. Д. Дѣбникъ за 239 лв. 44 ст., лихвитѣ и разносжитѣ по изпълнителния листъ № 6843 издаденъ отъ Поѣвенский Околийски Мир. Сждия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглѣжданieto книжата и наддаванието може да става всеки присжтственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ Октомври 1908 г.

Дѣло № 1381 1901 год.

Ш Сжд. Приставъ: Ан. Апостоловъ.

№ 6831

Извѣствамъ, че отъ 18 Октомври до 28 Ноември т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ землището на с. Мар. Тръстеникъ, а именно: 1) Нива 11 дек. 7 ара въ мѣстността „Надъ Брѣста“, оцѣн. за 50 лева, 2) нива 8 дек. 4 ара въ мѣстността „Камъка“ оцѣн. за 40 лева, 3) нива 14 дек. 9 ара, въ мѣстността „Равнището“ оцѣн. за 70 л. 4) Нива 6 дек. 6 ара, въ мѣстността

„Вурова вѣртогъ“, оцѣнена за 30 лева. 5) Нива 5 дек. 6 ара въ мѣстността „Надъ Лазаря“, оцѣнена за 30 лв. 6) Нива 8 дек. 8 ара, въ мѣстността „Старо Сел. Пжтъ“, оцѣнена за 40 лв. 7) Нива 5 дек. 9 ара, въ мѣстността „Орѣховска Граница“, оцѣн. за 25 лв. 8) Нива 9 дек. 4 ара, въ мѣстността „Надъ Изгор. Брѣсъ“, оцѣнена за 45 лв. 9) Нива 17 дек. 6 ара въ мѣстност. „Савчова Локва“, оцѣнена за 90 лв. 10) Нива 34 дек. въ мѣстността „Рибенски Долъ“, оценена за 150 лв. 11) Нива 15 декара 6 ара въ мѣстността „Край Селс. Валогъ“, оцѣнена за 75 лв. 12) Нива 8 декара 7 ара, мѣстността „Отвѣдъ Сиджикъ Долъ“, оцѣн. за 40 лв. 13) Нива 8 дек. 9 ара, въ мѣстността „Гигенски Пжтъ“, оцѣнена за 40 лева. 14) Нива 14 дек. 6 ара въ мѣстността „Кривия пжтъ“, оцѣнена за 75 лева. 15) Нив, 9 дек. 8 ара, въ мѣстността „Селски Валогъ“, оцѣн. за 25 лева. 16) Нива 9 декара 5 ара, въ мѣстността „Парапинака“, оцѣнена за 50 лв. 17) Нива 5 дек. 6 ара въ мѣстността „Селски Валогъ“, оцѣнена за 25 лв. 18) Нива 4 дек. 4 ара, въ мѣстността „въ Лозята“, оценена за 20 лв. 19) Нива 8 дек. 7 ара, въ мѣстността „Селски Валогъ“, оцѣнена за 40 лв. 20) Градина 2 ара въ мѣстността „въ селскитѣ“, оцѣнена за 05 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Ив. Митовъ Уруковъ отъ село Мар. Тръстеникъ не заложени продаватъ се по възисканието на Димитръ Е. Пенковъ отъ село Мар. Тръстеникъ за 3500 лв. лихвитѣ и разносжитѣ по изпълнителния листъ № 5215 издаденъ отъ Плѣвен. Окр. Сждъ.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разглѣжданieto книжата и наддаванието ще става всеки присжтственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 16 X 1908 год.

Дѣло № 772 903 год.

Сждеб. Приставъ Ан. Апостоловъ.